

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

ΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κυβερνητικού Έπιτρόπου

Κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ὁ Ἀρχηγὸς μας εὐηρεστήθη ν' ἀπευθυνθῇ ἐπαυελιμμένως εἰς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν. εὐρὼν ποικίλας πρὸς τοῦτο εὐκαιρίας. Οὕτως εἰς τὴν ἡρωτοκόκον Γορτυνίαν καὶ τὴν Δωρικὴν Σπάρτην πρῶτα, στὸ Ἀττικὸ Ζοῦμπερι ὕστερα, εἰς τὰς ἱστορικὰς Πάτρας, εἰς τὸ ἡρωϊκὸ Μεσολόγγι καὶ εἰς τὸ ἐργαστικὸ Ἀγρινίον ἀργότερα, ἐπανελήφθη κάτι, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἱεροτελεστία. Διότι, ὅταν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἡγέτης τοῦ ἔθνους, ἀπευθύνεται ἀμέσως εἰς τοὺς στρατιώτας του, ἡ μὲν στιγμή εἶναι ἐπίσημη καὶ μεγάλη, ἡ δὲ πράξις πραγματικὴ ἱεροτελεστία, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὅπου καὶ ἂν εὐρισκεται, ἡ ψυχικὴ επαφὴ μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ὁλοκληροῦ εἶναι συνεχὴς καὶ ἀπόλυτη. Ἀλλὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τὰ ἐθνικὰ κηρυγματα ποτὲ δὲν στεροῦνται σοφῶν διδαγμάτων πρὸς τὴν Νεολαίαν του, διότι ζῇ καὶ περικλείει μέσα του τὴ σημερινὴ γενεὰ καὶ ὁλοκληρὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, δηλαδὴ καὶ τὶς γενεές που πέρασαν καὶ ἐκεῖνες που ἐρχονται. Καὶ αὐτὸ ἄλλως τε εἶναι πάντα ἓνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων μορφῶν, που δημιουργοῦν ἱστορίαν καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀποστέλλονται ἀπὸ τὴν θείαν Πιρόνοιαν, γιὰ νὰ σώσουν ἓνα ἔθνος καὶ νὰ τὸ οδηγήσουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς. Δὲν περιορίζεται λοιπὸν ὁ Ἀρχηγὸς μόνον εἰς τὰς σχετικὰς ἀποστροφὰς τῶν κηρυγμάτων του. Ἀλλὰ ἐπωφελεῖται κάθε εὐκαιρίας, γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἀπ' εὐθείας μὲ ἐκείνους, που στρατιῶται τοῦ ἀγῶνος ἔχουν φύσει τὴν ἀποστολὴν νὰ γίνουν οἱ φορεῖς τῶν ἀρχῶν του εἰς τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν ζωὴν, καὶ νὰ τὰς μεταλαμπαδεύσουν μὲ τὴν σειράν των εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ἔχοντες μίαν καὶ μόνην φιλοδοξίαν: τὴν ἀποστολὴν των αὐτὴν νὰ τὴν φέρουν εἰς πέρας αἰσίον χάριν τοῦ ἔθνους.

Εἰς ἐκάστην τοιαύτην περίπτωσιν ὁμιλεῖ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Πατέρας, ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Ἐμπνευστής, τὸ Παράδειγμα καὶ ὁ Ἕλλην, ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἀνήκει σὲ κανέναν, οὔτε σὲ λίγους, οὔτε σὲ πολλοὺς, ἀλλὰ σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, σὲ ὁλόκληρο τὸ ἔθνος.

Καὶ εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς δίδονται ὑποθήκαι καὶ κατευθύνσεις καὶ πνοὴ ἀπὸ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν κηρύττει μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων καὶ διὰ τῆς καθημερινῆς πράξεως ἀκόμη τὴν πλήρη, τὴν ἀπόλυτον συνέπειαν. Μεταξὺ λεγομένων καὶ πραττομένων, μεταξὺ πί-

στεως καὶ ζωῆς.

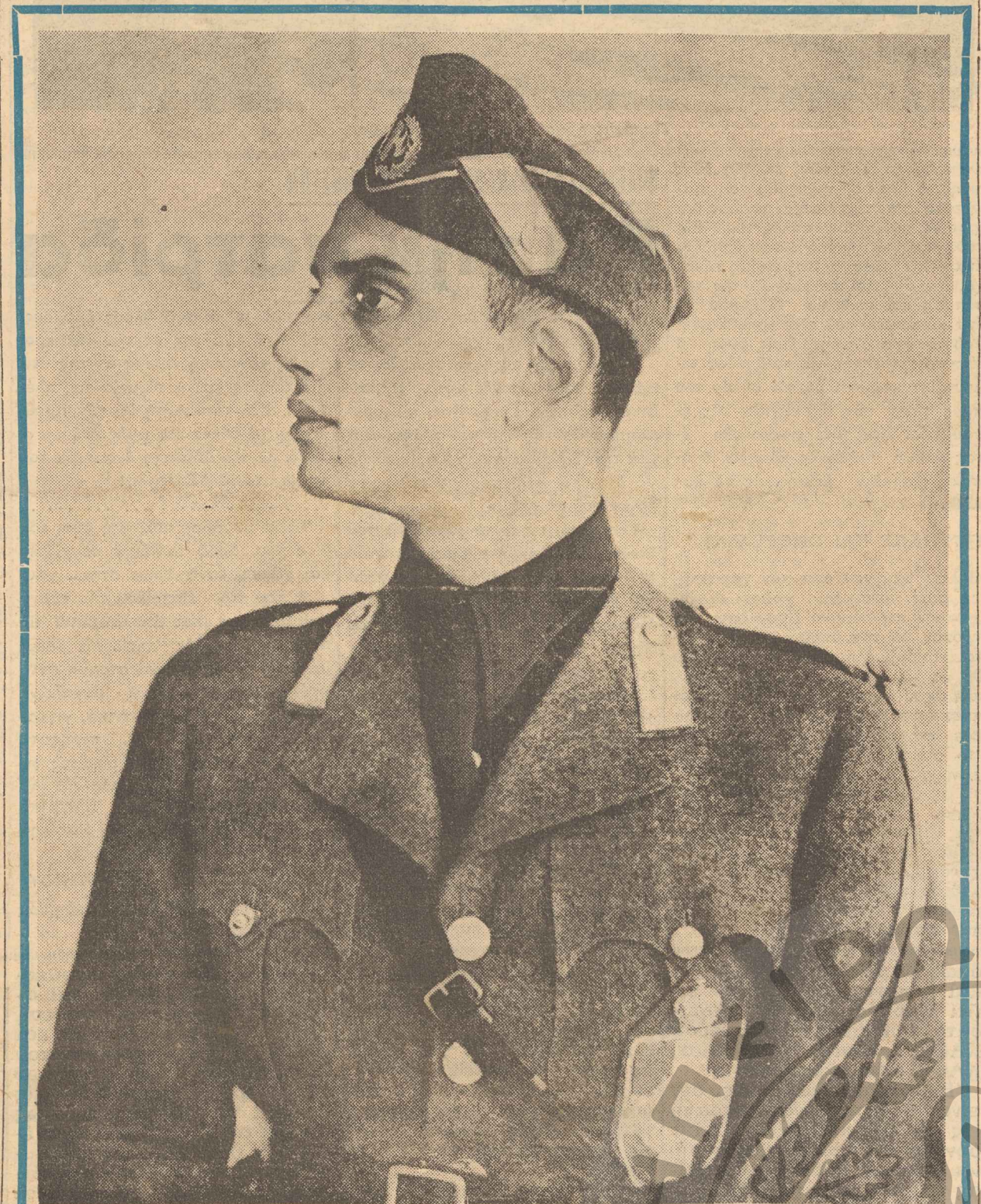
Ὅποιος εἶχε τὴν τύχην καὶ τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθῇ εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς μυσταγωγίας, ἀσφαλῶς θὰ ἐσημείωσεν ἰδιαίτερώς τὴν ἐπιμο-

ΡΙΣΚΕΣΘΕ... ΠΑΝΤΟΥ ὅπου καὶ ἂν εἴσθε, πρέπει νὰ εἴσθε πρότυπον πειθαρχίας... (Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς τῶν Πατρῶν).

Ὅταν ὁ Ἀρχηγὸς ὁμιλῇ περὶ πειθαρχίας, δὲν ἐννοεῖ ΜΟΝΟΝ τὴν ὑπακοὴν τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον. Πειθαρχία διὰ τὸν Ἀρχηγὸν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, «παντοῦ

τῆς κατὰ κατηγορίας. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς (ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς), ποὺ ἀντίκειται εἰς κάθε φυσικόν, ἠθικόν καὶ κοινωνικὸν νόμον, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μίαν νοσηρὰ ἐφεύρεσιν ἀδυνάτων καὶ δειλῶν ἀνθρώπων (τῶν ἀνθρώπων ἀκριβῶς τοῦ φιλελευθερισμοῦ), οἵτινες δὲν ἔχουν τὸ σθένος ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς εὐθύναις τῆς ζωῆς καὶ περιορίζουν τὴν συνέπειαν των πρὸς τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις των εἰς τὴν «δημοσίαν» ζωὴν καὶ τοῦτο πάλιν φαινομενικὰ. Δὲν νοεῖται ἀντιμετώπισις τῆς ζωῆς κατὰ δύο διαφόρους τρόπους ἓνα «δημόσιον» καὶ ἓνα «ἰδιωτικόν», οὔτε δύο διάφοροι περὶ αὐτῆς ἀντιλήψεις, οὔτε ὑπάρχουν διαφορὰ γιὰ κάθε κατ' ἰδίαν κέντρα ἠθικῆς ἀντιστάσεως εἰς τὸν ἀνθρώπιν. Ὁ ἰσχυριζόμενος αὐτὸ ψεύδεται καὶ μάλιστα ψεύδεται πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπος σεβόμενος ἑαυτὸν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδεχθῇ τοιαύτας ἀντιλήψεις. Εἰς τὴν συνεχὴ ἐπιταγὴν τὴν πηγάζουσαν ἐκ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀνωτέρου ἠθικοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον προκύπτει καὶ ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ἀξιών εἰς τὰς ὁποίας πιστεύει ὁ ἀνθρώπος, χρεωστὰ οὗτος ἀδιάκοπον — ἀνεξαρτήτως περιστάσεων — καὶ γεγονότων — πειθαρχίαν.

Ἐξ ἴσου νοσηρὰ εἶναι ἡ ἀντίληψις, ὅτι πειθαρχία σημαίνει ΜΟΝΟΝ τὴν (ἔστω καὶ παντοῦ) συμμόρφωσιν εἰς τὰς ἐκάστοτε συγκεκριμέναις ὁδηγίας τῶν ἀνωτέρων. Ἡ οὐσιαστικὴ πειθαρχία ἔχει πεδῖον ἐφαρμογῆς πολὺ εὐρύτερον καὶ οὐσιαστικώτερον, διότι σημαίνει τὴν παντοῦ καὶ πάντοτε ἀπολύτον συνέπειαν μας πρὸς ἐκεῖνα τὰ ἰδανικά καὶ ἐκεῖνας τὰς ἠθικὰς ἀξίας, ἡ πίστις μας πρὸς τὰς ὁποίας συνιστᾷ τὸ ἰδεολογικὸν ἡμῶν περιεχόμενον. Εἰς κάθε μας πράξιν, εἰς κάθε μας ἐκδήλωσιν, εἰς κάθε μας σκέψιν ἀκόμη. Σημαίνει δηλαδὴ βίωσιν τῶν ἰδανικῶν μας καὶ συνεπῶς καθημερινὴν αὐτῶν κατὰκτησιν. Τότε καὶ μόνον τότε ἡ πίστις μας εἶναι ἐνεργὸς καὶ τότε μόνον ἔχει ἀξίαν. Ἀλλὰς ἀποτελεῖ ὑποκρισίαν, γλευσισμόν, καὶ αὐταπάτην καὶ ὑπάρχει ἀντίφασις μεταξὺ πίστεως καὶ πράξεως, ἀντίφασις, ἥτις ὁδηγεῖ ὄχι μόνον τὰ άτομα ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ πολιτικὰ συστήματα εἰς κατάρρευσιν καὶ χρεωκοπίαν. Μὴ λησμονοῦμεν ἄλλως τε, ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς χρεωκοπίας καὶ κατάρρευσεως τοῦ φιλελευθερισμοῦ, τὸσον ὡς πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, ὅσον καὶ ὡς φιλοσοφικοῦ συστήματος ὀφείλεται εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀντίφασιν μεταξὺ διακηρυσσόμενων καὶ πραττομένων, μεταξὺ ἰδεολο-

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν.
Κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

νὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς Πειθαρχίας.

...Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ εἴσθε ἀπολύτως ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους καὶ νὰ εἴσθε ἀπολύτως ἀποφασισμένοι νὰ εἴσθε ἐφ' ὅρου ζωῆς ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτάς. Ἐτσι θὰ ἔχετε ὡς περιεχόμενον τοῦ ὁργανισμοῦ σας μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικά... Δεύτερον πρέπει νὰ εἴσθε ἀπολύτως πειθαρχοῦντες, ΟΠΟΥ ΚΑΙ ἂν ΕΥ-

Ὅπως πάντοτε, εἰς τὰς φράσεις αὐτὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ δὲν περιτεύει οὔτε μίαν λέξιν. Ἀντιθέτως εἰς τὶς σύντομες αὐτὰς γραμμὰς ἐκφράζεται ὅλη ἡ εὐρύτης καὶ τὸ βάθος, τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς Πειθαρχίας.

Καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἀλληλοδιαδοχὴ τῶν δύο φράσεων, ὅπως κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, δὲν εἶναι τυχαία. Ἀπεναντίας ἔχει βαθὺ νόημα.

ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεσθε», ὁχι μόνον μέσα εἰς τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν δημοσίαν ζωὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν. Ἡ ζωὴ εἶναι μίαν καὶ ἀδιάρητος. Ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀδιάσπαστον καὶ ἐνιαίαν λειτουργίαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ διηνεκὴ κατὰκτησιν ἠθικῶν ἀξιών, μίαν συμβολὴν εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐξύψωσιν τῆς καθόλου ἐθνικῆς ὑποστάσεως καὶ δὲν νοεῖται διαχωρισμὸς αὐ-

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον Ι. Α. ΤΣΟΥΚΛΙΔΗΝ (Χασιό): Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια και ως συγχαίρομεν για τα αίσθηματά σας τα πατριωτικά.

Κον ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΝ (Ένταθα): Το έργο σας έχει τον Παύλο Μελά έλξη. Πέραστε από τα γραφεία της «Νεολαίας» αι συνεισφορές.

Κον Α. ΜΑΚΡΙΔΗΝ (Ένταθα): Το άρθρο σας «Τα έθνη και κυρίαρχα καστώτα και η νεολαία» αρκετά καλό. Διαπιστώνει δε από έθνη και πατριωτικές ιδέες.

Δίδα ΑΛΕΞ. ΠΑΝΤΣΟΠΟΥΛΟΥ (Κων) πλιν): Το πατριωτικό γράμμα σας μας συνεκίνησε βαθύτατα.

Κον Χ. ΣΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΝ (Παλιούριον—Κασσάνδρα): Σας ευχαριστούμε θερμά για τα επανειληπτικά σας λόγια. Η «Νεολαία» πάντοτε θα σας παρέχει πλούσιαν φυλογολικήν, δακτυλικήν και μορφωτικήν ύλην.

Κον Σ. ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΝ: Το σαυρόλετο που μάς στείλατε, αρκετά καλό. Θα δημοσιευθί εν καιρώ.

Δίδα ΣΟΦΙΑ Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΚΗ: Το ποιηματάκι σας έχει στιχουργικά λάθη. Σχετικώς καλό το πάρα κάτω τετράστιχο:

«Ο καλός κυβερνήτης δε ζήση στο πλευρό του τρανού βασιλιά, που ο Θεός μάς τους έχει χαρίσει για να ζήσουμε δόξα παλιά!»

Κον Ε. Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ (Έργο διδοσκαλειον Βελλας): Σας ευχαριστούμε πολύ για τα ένθουσιαστικά σας λόγια. Το άρθρο σας «Πρός τα άθνητα Βορειοσηρωτά» πολύ καλό, δεν εινε όμως δυνατόν να δημοσιευθί.

Κον Δ. Χ. ΠΑΓΙΑΤΗΝ: Το ποιηματάκι σας πολύ καλό. Δημοσιεύεται.

Κον Ε. Μ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΝ (Ζαρόν—Κρήτης): Σας συγχαίρομεν δια την προσήλωση και την πίστη σας εις τας άρχάς του Κράτους της 4ης Αυγούστου.

Κον Χ. ΣΑΧΛΙΑΔΗΝ (Θεσσαλονίκη): Σας συγχαίρομεν δια τα πατριωτικά σας αίσθηματα.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

«Αγαπητή «Νεολαία»,
Από πολλόν χρόνον άρωματιζόμεν την σημερινήν όργάνωσιν της Έλληνικής Νεολαίας, ήτις θα αποτελέσθ τόν σπουδαιότατον ήν άναγεννήσας, της προόδου και εημερίας της ασίας μας Έλλάδος.

«Αλλά αι μεσοαθήσασαι διάφοροι περιστάσεις ήγάσαν την Έλληνικήν Νεολαίαν να έγκαταλείψη τας άφαιρας παραδόσεις τα άγνά Έθνηκά Ιδανικά, να καταπίψήσιν την Θρησκείαν, την Πατριδα και την Οικογένειαν, να ξεχώσιν την μεγάλην μας Ιστορίαν και ήτοιμάζοντο μίαν ήμεραν οί νέοι αυτοί θλαστοί να παραδώσουν την Έλλάδα — ως Ιούδας, που παρέδωκεν τόν Κύριον ήμούν Ιησούν Χριστόν — εις τόν δόρδον της κομμουνιστικής άτιμίας.

Τήν τελευταίαν όμως στιγμήν που ή πομπή προεπορεύετο δίτοαχός προς τόν Γολγοθάν, συνήρουν καθ' όσον άνθρωπον, όστις ανέλαβεν να άρη — όχι βεβαίως τόν Σταυρόν — άλλ άπην ολισθαίνουσαν Έλλάδα. «Ο άνθρωπος αυτός δεν εινε άλλος παρά ο μέγας μας Άρχηγός κ. Ιωάννης Μετάξας, όστις ανέλαβεν την διακυβέρνησιν της χώρας υπό λίαν κρίσιμους περιστάσεις. Έβέβηρον δέ πρώτον και κύριον μέλημά του να όργανώσιν την Έλληνικήν Νεολαίαν, τούς νέους αυτούς θλαστούς και να έμψυχόν εις αυτούς τόν αίσθημα της άλληλεγγύης και της άγάπης, τόν σεσασμόν πρός την πατρίδα και τας έθνοιστορικο-θρησκευτικές μας παραδόσεις.

Εις τόν πρώτον του προσκήλητήριον σάλπισμα έσπεύσαμεν όλοι να ταχθώμε υπό την σημαίαν της Ε. Ο. Ν. και να παράσχουμε χείραν βοηθείας εις τόν Μεγάλον μας Κυβερνήτην.

Έξαιρέσειν δέ άπετέλεσεν ή έκδοσί σας, ήτις κατά πολύ συνέτεινεν εις την γενικήν όργάνωσιν και ή όποια καθημερινώς γίνεται αντίκειμενον θερμότητων έκδηλώσεων λατρείας και εύγνωμοσύνης.

Καταλήγων, σας παρακαλώ όπως συνεχίστη με την αυτήν όρεσιν τόν Έργον μας άγώνα και να έλθε θέσθαι, ότι θα σας άκολουθήσωμεν παντού, και ότι, και άν μας ζητήσετε έμειθα πάντοτε πρόθυμοι.

Κούρεντα 10-6-38

ΧΡΙΣΤΟΣ Μ. ΠΑΠΑΓΕΛΗΣ
Όμοσάρχης Ε.Ο.Ν. Κουρέντων
Γραμματέας Κον. Κουρέντων

Ιωάννιναν 16η Ίουνίου 1938

«Αγαπητή «Νεολαία»,

Με Έθνική υπερηφάνεια όλοι μας, μικροί-μεγάλοι, σε παρακολουθώμε και με τόν διάθασμά σου νοιάζομε κάποιαν άνεπιτή χαρά. Έτσι, χωρίς να θέλω να σε κοιτάξω, τόν μόνο περιοδικό που πλημυρίζει τις καρδιές μας από πατριωτικό παλμό.

Βαδίζε στόν μυρωμένο από Έλληνική ζώη δρόμο σου και νάσαι θεδαία, πώς όλοι σε άκολουθώμε και στή σκέψι σου και στά έργα σου.

«Ο ένθουσιασμός των μελών της Ε. Ο. Ν. εινε άπερίγραπτος. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΠΑΣΙΟΣ
Δημοδιδάσκαλος

«Αξιωματικός Ε.Ο.Ν. Ιωαννίνων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ...
Τα μεγάλονα κηρύγματα του Μεγάλου και Λατρευτού μας Άρχηγού και τα γεμάτα χρυσές αλήθειες έγερτήρια σάλπισματά του κυβερνητικού μας Έπιτρόπου κ. Άλ. Κανελλοπούλου με κάμουν να χαράζω και γώ στό μοναδικό μας περιοδικό «Νεολαία» τις παρακάτω γραμμές.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ, πώς έμεισε τόν ΜΕΓΑΛΟ και γεμάτο έλπίδες ΛΥΡΙΟ. Σε μάς έχουν σπρίξει τις πιο μεγάλες έλπίδες και από μάς καρτερούν τα μεγαλύτερα να δοξάσουμε και να λαμπύρουμε την άθάνατη και γλυκά Πατρίδα μας Έλλάδα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ,

Εινε τρανή αλήθεια, πώς έμεισε τόν ΜΕΓΑΛΟ και γεμάτο έλπίδες ΛΥΡΙΟ. Σε μάς έχουν σπρίξει τις πιο μεγάλες έλπίδες και από μάς καρτερούν τα μεγαλύτερα να δοξάσουμε και να λαμπύρουμε την άθάνατη και γλυκά Πατρίδα μας Έλλάδα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ,

Η άληθινήτην γιά την Έλλάδα 4η Αυγούστου άνοιξε διάπλατα τις θύρες, γιά να μπή μέσα μας ό ζωο-

γόνος ήλιος της Έλληνικής προσηματικότητας. Τό βαθύ ρίζωμα του Έλληνικού πνεύματος και τών Έληνικών άδών γέμισε τις ψυχές μας από Έθνική υπερηφάνεια.

Βάσις του Νέου Κράτους και τού Νέου Ιδεώδους εινε: Θρησκεία Πατρίς, Οικογένεια. Τί όμως εινε ήθικώτερον, ευγενέστερον, ιδανικώτερον και πολυτιμότερον; Πάνω σ' αυτές τις τρεις λέξεις σπρίζεται τό θεμέλιο της ενότητος της άνθρωπότητος.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ!

«Ας μη λησμονώμε ότι στις φλέβες μας ρέει αίμα Έλληνικό και ότι έμειθα οί συνδικτικοί κρικοί τού Έλληνικού πνεύματος μεταξύ παρελθόντος και μέλλοντος. Έμειθα υπερήφανοι και εύτυχισ, διότι έμειθα Έλληνες. Έμειθα γεμάτοι υπερηφάνειαν και εύτυχισ, διότι άνήκομεν εις την πανέδοξη Έλληνική φυλή. Έμειθα εύτυχισ και γεμάτοι ένθουσιασμό, διότι άνήκομεν εις την φυλήν, που έδημιούργησε πολιτισμόν άνωτερον πάντος άλλου Έθνους και που φέρει τη σφραγίδα τού πνεύματος όλου τού κόσμου... Φαλαγγίτες, Φαλαγγιστές, Σκα καις και Σκαπανιστοί,

«Ας γίνουμε οί πρωτοπόροι της άναπτύξεως και της δημιουργίας άτόμων με ψυχρότερα και ευγενέστερα Ιδανικά. «Ας γίνουμε οί φορείς των μεγάλων ιδεών. Τούτο εινε εύκολο να τό επιτύχουμε, όταν ό καθένας μας έχη πίστιν εις την Ε. Ο. Ν. και θαθεαι αναίσθησι της αποστολής.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ,

Μιά ύμνησις και ζωντανή Έλληνική νεότης, γεμάτη θάρρος και άποφασιστικότητα με δύναμιν, συνειδησιν, πειθαρχίαν. όποια, ήν και προσφορών θυσιών δια τόν Έλληνικόν όσον, αυτή θα εινε τό ΘΕΜΕΛΙΟΝ του λαού μας και του Νέου Κράτους. «Ας άναστήσουμε λοιπόν την Γυμναστική και άς γίνουμε οί πιστότεροι όπαδοί της. Οί άρχαίοι πρόγονοί μας μ' αυτήν προήγαγον τη φυλή μας. Με τη Γυμναστική έτελειοποιήθη και διεμορφώθη τέλειος σωματικός Έλληνας τύπος, ό όποιος έδημιούργησε τόν υψηλότερον πολιτισμόν, που έβασίσε και βασιμίζει ή ανθρωπότης.

«Ας άναστήσουμε με θερμή και άπολαύσομεν, όσο μπορούμε περισσότερο τις καλόνες της Πατρίδος μας. Οί έκδρομές άς μας γίνουν συνήθεια, γιατί μ' αυτές θα γνωρίσομε κάθε γωνία τού δοξαμένου τόπου μας. Σ' αυτές θα γνωρισθώμε μεταξύ μας καλύτερα και οί σχέ-

σεις μας θα γίνουν στενότερες. «Ας ζωντανέψουμε την κλασική εικόνα τού Άθλητισμού, γιατί έτσι θα γεννηθί τό πάθος εις την ευγενή αμιλλαν και την ήρωικήν άρετήν. Εινε πιά καιρός να μάθουμε, ότι τα διδάγματα τών άρχαίων προγόνων μας δεν εινε άπλά θεωρία, άλλα θρησκευτικά δόγματα.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ,

«Ας ένστερνισθώμε τας άρχάς της Ε. Ο. Ν. «Ας ένστερνισθώμε και άς καθιερώσομε ως θρησκευτικό δόγμα λόγω της Ιστορικής μας άποστολής τα Έθνηκά Ιδανικά. «Ας έργασθώμε με ήλιο και άφρός εις τας δημιουργίας και προσγωγήν του Νεοελληνικού Πολιτισμού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ,

Πίστιν και άφοσίωσιν στό μεγάλο μας Βασιλιά, στό λατρευτό μας Άρχηγό. Πιστοί έκτελεσάι τού σκοπού και τών επιδιώξεων της Όργανώσεως μας θα συντρίψουμε και θα ήττησώμεν κατακέφαλα την άλέθρα ιδέα τού κομμουνισμού και πάντοτε ΝΙΚΗΤΑΙ και τροπαιοφόροι θα όδηγώμε τη λατρευτή μας Πατρίδα προς τη δόξα και την Αθανασία!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ,

«Εμπρός γιά μιά Έλλάδα Νέον όπως τή θέλει ο Μεγάλος μας Άρχηγός ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΠΑΣΙΟΣ
Δημοδιδάσκαλος

«Αξιωματικός Ε.Ο.Ν. Ιωαννίνων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ,

«Αγαπητή μου «Νεολαία,

Πόσα και πόσα περιοδικά δεν έδιάβασα. Αλλά σέ κανένα δεν ήμυρα τόσο μεγάλη εύχαρίστηση, τόσο θα όροσίζην την ψυχή μου και οί παλμοί μου να κυττούν δυνατά πλην εις όσέ λατρευτή μου «Νεολαία».

Γιατί σού ειναι τό περιοδικόν που δύνανται άναστήσει την φωνήν της μητέρας του, έτσι και έμεις ακούσαμε και γνωρίσαμε την φωνήν της Μεγάλης Μάνας μας Έλλάδος, ή όποια έκινδύνευε να πνιγίη πρό της 4ης Αυγούστου.

Τήν Μητέρα μας Έλλάδα πρό της 4ης Αυγούστου την είχαν περικυκλώσει τόσοι πολλοί έχθροι, τόσα πολλά άγρια θηρία, τά όποια οδρασίαν και έρώνασαν τόσον πολύ, ώστε κρικοί έχοντες βαρκαίον δεν ήδύναντο να ακούσουν την φωνήν της Μητέρας μας. Αλλά δέ, όσοι την ήκουον, δεν ήδύναντο να έρουν που ήκούετο, διότι, όσον παρήγαγε ο καιρός, τόσοι ελγίσστες

ή φωνή της και οί έχθροι την περιέκυκλωναν στενότερα.

«Αλλά να ένα παιδί της με όξυτά την όρασιν και άκοήν και καρδιά παλληκαρία την άνεύρεν και έπατάς τούς έχθρούς της και θράσ' σας αυτούς ως σκεύη κεραμέως την έσασεν και σάσας την Μητέρα μας Έλλάδα έσασεν και ήμεις, διότι θα μάς έτρωγαν τά τσακάλια (Οί κομμουνιστάι).

«Αλλά πού εινε αυτό τό παιδί της Έλλάδος;

Εινε ο κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ.

— Εμείς τά αδέρφια σου (οί Έληνες) θα σε εύγνωμοσύνη και θα τρέφωμεν άμετρον άγάπην δι' εσέ, Κυβερνήτα.

«Αλλά δεν ήρκεσθης μόνον εις τό να σώσης την Μητέρα μας Έλλάδα, άλλα προσπαθείς να άνοήσης και τά αυτιά και τά μάτια μας, τά όποια μάς τά έκλεισαν διάφοροι πρταγανδιστάι και κομματαρχαί. Φωτίζονται οί όφθαλμοί μου, όταν βλέπω την όρασιν στήλην μας, ή όποια μάς συνδέσεν εις ένα άδιόσπαστον κρίκον.

«Όταν διαφάζω τις ήθικές σου σελίδες, λατρεύω μου «Νεολαία», ή Ψυχή μου φτερουγίζει και έρχεται κοντά σου.

«Εμπρός όλοι οί νέοι άς δάλομε στήν καρδιά μας την Έλλάδα, έχοντες στό πλευρό μας την άγαπήν μας Νεολαία και ως μόνον άρχηγόν την Α. Μ. Γεώργιον Β'. Τόν Κουβερνήτην κ. Ι. Μεταξάν και θα φθάσωμε εκεί, που ή πατρίς μας θέλει.

ΤΣΙΑΝΗΣ ΗΛΙΑΣ

Παγιατί—Γατανιστόν

«Αγαπητή «Νεολαία»,

Με πόσην λύπην άντίκρυσα μέσα στις στιγματισμένες μορφές τού κομμουνιστικού πανθέου πρόσπαται, που ή θέσις που τούς έβωσε ή κοινωνία τούς έθετε πιο ψηλά από κάθε ύψισα. Έβλεπες μέσα σ' αυτόν τόν άνθρώπον, τούς κατατοπισών πλήμυρος εις τας καθήκοντάς του και τας υποχρεώσεις του και τούς κάμουν να νιώσουν, ότι βρίζονται εις άλλο περιβάλλον διαφέρον από τό σύνθησι της ίδιωτικής μας πολιτικής ζώης, εις περιβάλλον, τό όποιον τούς άνοησάν άνωτερος ύπαλληλόν, κάθ' άντιπροσώπευσις την φωνήν της μητέρας μας Έλλάδος. «Όπως τό παιδί δέ ακούει και γνωρίζει την φωνήν της μητέρας του, έτσι και έμεις ακούσαμε και γνωρίσαμε την φωνήν της Μεγάλης Μάνας μας Έλλάδος, ή όποια έκινδύνευε να πνιγίη πρό της 4ης Αυγούστου.

Τήν Μητέρα μας Έλλάδα πρό της 4ης Αυγούστου την είχαν περικυκλώσει τόσοι πολλοί έχθροι, τόσα πολλά άγρια θηρία, τά όποια οδρασίαν και έρώνασαν τόσον πολύ, ώστε κρικοί έχοντες βαρκαίον δεν ήδύναντο να ακούσουν την φωνήν της Μητέρας μας. Αλλά δέ, όσοι την ήκουον, δεν ήδύναντο να έρουν που ήκούετο, διότι, όσον παρήγαγε ο καιρός, τόσοι ελγίσστες

ή φωνή της και οί έχθροι την περιέκυκλωναν στενότερα. «Αλλά να ένα παιδί της με όξυτά την όρασιν και άκοήν και καρδιά παλληκαρία την άνεύρεν και έπατάς τούς έχθρούς της και θράσ' σας αυτούς ως σκεύη κεραμέως την έσασεν και σάσας την Μητέρα μας Έλλάδα έσασεν και ήμεις, διότι θα μάς έτρωγαν τά τσακάλια (Οί κομμουνιστάι).

«Αλλά πού εινε αυτό τό παιδί της Έλλάδος;

Εινε ο κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ.

— Εμείς τά αδέρφια σου (οί Έληνες) θα σε εύγνωμοσύνη και θα τρέφωμεν άμετρον άγάπην δι' εσέ, Κυβερνήτα.

«Αλλά δεν ήρκεσθης μόνον εις τό να σώσης την Μητέρα μας Έλλάδα, άλλα προσπαθείς να άνοήσης και τά αυτιά και τά μάτια μας, τά όποια μάς τά έκλεισαν διάφοροι πρταγανδιστάι και κομματαρχαί. Φωτίζονται οί όφθαλμοί μου, όταν βλέπω την όρασιν στήλην μας, ή όποια μάς συνδέσεν εις ένα άδιόσπαστον κρίκον.

«Όταν διαφάζω τις ήθικές σου σελίδες, λατρεύω μου «Νεολαία», ή Ψυχή μου φτερουγίζει και έρχεται κοντά σου.

«Εμπρός όλοι οί νέοι άς δάλομε στήν καρδιά μας την Έλλάδα, έχοντες στό πλευρό μας την άγαπήν μας Νεολαία και ως μόνον άρχηγόν την Α. Μ. Γεώργιον Β'. Τόν Κουβερνήτην κ. Ι. Μεταξάν και θα φθάσωμε εκεί, που ή πατρίς μας θέλει.

ΤΣΙΑΝΗΣ ΗΛΙΑΣ

Παγιατί—Γατανιστόν

«Αγαπητή μου «Νεολαία,

Πόσα και πόσα περιοδικά δεν έδιάβασα. Αλλά σέ κανένα δεν ήμυρα τόσο μεγάλη εύχαρίστηση, τόσο θα όροσίζην την ψυχή μου και οί παλμοί μου να κυττούν δυνατά πλην εις όσέ λατρευτή μου «Νεολαία».

Γιατί σού ειναι τό περιοδικόν που δύνανται άναστήσει την φωνήν της μητέρας του, έτσι και έμεις ακούσαμε και γνωρίσαμε την φωνήν της Μεγάλης Μάνας μας Έλλάδος, ή όποια έκινδύνευε να πνιγίη πρό της 4ης Αυγούστου.

Ε.Ο.Ν. ΑΡΓΟΥΣ ΟΡΕΣΤΙΚΟΥ

«Ο ένθουσιασμός, τó νεανικόν σφρίγος και ή με πάθος ευγενική άμιλλα προς έπιτυχίαν παντός ένθενός όρατου άέλποτε θέλουσι διατηρηθί μέσα εις τας άγνάς των φαλαγγιτών και τών σκαπανέων, έτοιμη με την θέλησιν της, με τό άτσάλειο και έπιβλητικό παράστημά της να κατασυντρίψη κάθε τί τό άντεθνικό, κάθε μίσος, που θα τόλμωσε να την πλησιάσθ.

10.825 σκαπανείς και φαλαγγίται εις άρκετά δέ τμήματα και φαλαγγίτισσας, υπερήφανοι και έυσταλείς υπό την καθοδήγησιν τών άκούραστα και δραστηριώτα έργαζομένων βαθύοχων της Ε.Ο.Ν. κάθε Κυριακήν γυμνάζοντα ένόμιον χωρικών, γιά την άφύπνισιν και τόνωσιν τών μων των, που εινε ή μόνη Έθνική παρακαταθήκη γιά τό μέλλον της πατρίδος μας.

Τό έθνικόν μας σύμβολον την Γαλανόλευκον, όπως και την σημαίαν της Ε.Ο.Ν., οί φαλαγγίται και σκαπανείς κρατούν ύψηλά πάντοτε ύψηλά και προχωρούν άγέροχα ΕΜΠΡΟΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΛΙΟΣ
Δ' φοιτητής της Νομικής

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΚΟΡΗΘΙΟΥ

Με ένθουσιασμό μεγάλον σύσασμο τό Κόρθι υπεδέχθη την Κυριακή τούς βαθύοφρους και τό τιμητικό άπόσπασμα φαλαγγιτών εν στολή της Ε.Ο.Ν. Άνδρων, που έπήγε με τό βοσπύρι δια να παραδόσθ την σημαίαν των και όρκίσθ τούς φαλαγγίτας της περιφέρειας Κόρθιου.

«Δέν λείποναι και αι συγκεντρώσεις των νέων, όπου άκούσαν και μαθαίνουν και με πίστιν έκτελούν πειθαρχημένα πάντοτε τά διδασκόμενα τών Έσών και μεγάλων έσολών των Έσών, που έπληξε με τό βοσπύρι δια να παραδόσθ την σημαίαν των και όρκίσθ τούς φαλαγγίτας της περιφέρειας Κόρθιου.

«Τέτοιες μονάχα συγκεντρώσεις ή νεολαία με την πίστιν προς τόν Θεόν, την άφοσίωσιν προς την Πατρίδα και την άγάπην προς την οικογένειαν, ένσαρκούν κάθε τί τό ευγενές, τό αληθινό, έγγυοντά δέ την άπαρχήν της δημιουργίας τού Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού με βράσι και άρχη άπαρχάτων την Ιστορίαν της Έλλάδος και την ένδοκιμονικήν οδοίαν τού Φωτεινού Ήλιου της 4ης Αυγούστου.

«Η Διοίκησης Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης, με τούς περιφερειακούς τομείς αυτής: Τήν Κασορίαν, Αμύνταιον, Άργος Ορεστικόν, Κορέσια, Νεστόριον, Άγιου Γερμανού Πικρού, Βένιων, Κλειών, Άνταρτική, Βατοχώριον, Τροπαιοχού, Παταγιάνην, Ίτιδας, Έπταορίον κ.λ.π. έργάζονται έντατικά.

«Εάν όλοι δε αυτόν των θεμάτων της θεωρητικής διδασκαλίας εγένοντο και τό παρελθόν 15-ήμερον διδασκαλία έν ύπαίθερ και έπιτύχουν την άποτελεσματικήν μίσιν και κατήγησιν όλων των μελών, εις τούς σκοπούς και τας άρχάς της Ε.Ο.Ν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

«Εδώ έπάνω στό άκρογωνιαίο αυτό τμήμα της αιωνίας Έλλάδος μας, που σάν κάσασπρα περιστερά έχχορίζουν τά χωριά, άνάμεσα στις πυκνωφτεμένες πλαγιές που νανορίζονται από τό αιγαίο κατακύλιοντα τών κροταλλέων νερών, ξεπετάχθηκε και γιγαντώθηκε από χρόνον άρκετού, με τό πρώτο έννευεργήριον σάλπισμα της 4ης Αυγούστου ή γεμάτη άλκή νεότης, που ως τότε ήτο παραμελημένη και άφημένη από τις πολιτικές διαμάχες σ' ένα σκοτάδι άτελείωτο, που μέρα με την ήμερα μαρμαζώνονταε και σκελετωμένη σάν φάντασμα πλανώταε στά σκοτάδια της λήθης.

«Η πατρική μεγαλοφυχία όμως της Α.Μ. τού Βασιλέως Γεωργίου Β' με την υπερφυσική μορφή τού άτσάλειου Κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά και με την άγρυπνον παρακολούθησιν τού ευστόφρου και διοικητικού Νομάρχου Φλωρίνης, κ. Ιωάννου Τσακίρα, που σάν άλλος Διγενής Άκρίτας δραματίζεται τόν Νόμον του καίπατοχους και άκράτητους σέ όρη ένδο-

φφουρούς, άπλωσαν πονετικά τό χέρι των, την σύρανε από τόν δησανε τή χαρά, τό γέλιο και την λητριώδη βούρκο και της δώ-ετυχίαν.

Σήμερα πειθαρχημένη κατετάχθη αούδωρμτα εις τας τάξεις των φαλαγγιτών και τών σκαπανέων, έτοιμη με την θέλησιν της, με τό άτσάλειο και έπιβλητικό παράστημά της να κατασυντρίψη κάθε τί τό άντεθνικό, κάθε μίσος, που θα τόλμωσε να την πλησιάσθ.

Τό έθνικόν μας σύμβολον την Γαλανόλευκον, όπως και την σημαίαν της Ε.Ο.Ν., οί φαλαγγίται και σκαπανείς κρατούν ύψηλά πάντοτε ύψηλά και προχωρούν άγέροχα ΕΜΠΡΟΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ.

«Δέν λείποναι και αι συγκεντρώσεις των νέων, όπου άκούσαν και μαθαίνουν και με πίστιν έκτελούν πειθαρχημένα πάντοτε τά διδασκόμενα τών Έσών και μεγάλων έσολών των Έσών, που έπληξε με τό βοσπύρι δια να παραδόσθ την σημαίαν των και όρκίσθ τούς φαλαγγίτας της περιφέρειας Κόρθιου.

«Τέτοιες μονάχα συγκεντρώσεις ή νεολαία με την πίστιν προς τόν Θεόν, την άφοσίωσιν προς την Πατρίδα και την άγάπην προς την οικογένειαν, ένσαρκούν κάθε τί τό ευγενές, τό αληθινό, έγγυοντά δέ την άπαρχήν της δημιουργίας τού Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού με βράσι και άρχη άπαρχάτων την Ιστορίαν της Έλλάδος και την ένδοκιμονικήν οδοίαν τού Φωτεινού Ήλιου της 4ης Αυγούστου.

«Η Διοίκησης Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης, με τούς περιφερειακούς τομείς αυτής: Τήν Κασορίαν, Αμύνταιον, Άργος Ορεστικόν, Κορέσια, Νεστόριον, Άγιου Γερμανού Πικρού, Βένιων, Κλειών, Άνταρτική, Βατοχώριον, Τροπαιοχού, Παταγιάνην, Ίτιδας, Έπταορίον κ.λ.π. έργάζονται έντατικά.

«Εάν όλοι δε αυτόν των θεμάτων της θεωρητικής διδασκαλίας εγένοντο και τό παρελθόν 15-ήμερον διδασκαλία έν ύπαίθερ και έπιτύχουν την άποτελεσματικήν μίσιν και κατήγησιν όλων των μελών, εις τούς σκοπούς και τας άρχάς της Ε.Ο.Ν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

«Εδώ έπάνω στό άκρογωνιαίο αυτό τμήμα της αιωνίας Έλλάδος μας, που σάν κάσασπρα περιστερά έχχορίζουν τά χωριά, άνάμεσα στις πυκνωφτεμένες πλαγιές που νανορίζονται από τό αιγαίο κατακύλιοντα τών κροταλλέων νερών, ξεπετάχθηκε και γιγαντώθηκε από χρόνον άρκετού, με τό πρώτο έννευεργήριον σάλπισμα της 4ης Αυγούστου ή γεμάτη άλκή νεότης, που ως τότε ήτο παραμελημένη και άφημένη από τις πολιτικές διαμάχες σ' ένα σκοτάδι άτελείωτο, που μέρα με την ήμερα μαρμαζώνονταε και σκελετωμένη σάν φάντασμα πλανώταε στά σκοτάδια της λήθης.

«Η πατρική μεγαλοφυχία όμως της Α.Μ. τού Βασιλέως Γεωργίου Β' με την υπερφυσική μορφή τού άτσάλειου Κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά και με την άγρυπνον παρακολούθησιν τού ευστόφρου και διοικητικού Νομάρχου Φλωρίνης, κ. Ιωάννου Τσακίρα, που σάν άλλος Διγενής Άκρίτας δραματίζεται τόν Νόμον του καίπατοχους και άκράτητους σέ όρη ένδο-

«Εργα κοινωφελούς σκοπού συντελ' ούνται: εις τά Κορέσια μόνον έχουν φουτεβή 12.250 δηνάρια.

«Απ' άκρου εις άκρον από τού πρώτου μεγάρου της πόλεως μέχρι της πτωχικής καλύβης τού πιο μικρού χωριού εις όλων τας ψυχάς ζή υπερήφανα ή μεγάλην μας Πατρίδα, ή Πατρίς των Αίωνων, τού Φωτός και τού άνθρωπίνου πολιτισμού.

Τό έθνικόν μας σύμβολον την Γαλανόλευκον, όπως και την σημαίαν της Ε.Ο.Ν., οί φαλαγγίται και σκαπανείς κρατούν ύψηλά πάντοτε ύψηλά και προχωρούν άγέροχα ΕΜΠΡΟΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΛΙΟΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

οδευτικών αυτής άρχηγόν. Έκεινον, τόν όποιον πληρώσαν όλα τα ιδανικά του έθνικού και άγνού πατριωτισμού και ό όποιος ανέλαβεν ένα τόσο εύγενές έργο, όσον και τίμιον, όχι διότι θέλει να έκμεταλλεύεται την κατάστασιν, αλλά διότι θέλει να ίδη πραγματοποιούμενους πούς διακαείς πόθους του, τά όνειρά του, που είνε σήμερον όνειρα και πόθοι όλων των γνησίον Έλλήνων. Αυτός ό νέος έμφωρετί από ώραιά ιδανικά, σπάνια προτερήματα, θρησκευτικάς πεποιθήσεις και κοινωνικά ιδεώδη.

Μορφώνει τούς νεαρούς βλαστούς του Έλληνικού δένδρου με πατριωτικά διδάγματα και τονώνει με διάφορα έρείσματα, τά όποια θά τούς καταστήσουν άπορροβλήτους από την άρμενίαν και έκτριανήν πνοήν της της Ρωσίας όρνιθών Βορρά.

Είς τά προγράμματα του ένε άκρίβης, είς δέ τας συγκεντρώσεις του παρέχεται ή εύκαιρία, όπως δώση οδηγίας, συστάσεις, πατρικάς συμβουλίας.

Είνε άκαμπτος είς τό καθήκόν του, γλυκύς πρός τούς φρονίμους, πρός δέ τά ζιζάνια και τούς άναπρόσιτους φοβερούς δικτάτορας.

Η άξιοέπαινος έθνική Κυβέρνησις είνε είς θέσιν να έκτίμηση ό έργον του καλού άρχηγού μας, ή δέ κοινωνία μας, πού παρακολουθεί άπό άρμόνιους τούς δημιοργικούς άγώνους του, είνε καταβουβισμένη.

Ημείς δέ, πρός τούς όποιους στρεφέται κυρίως τό άνορθωτικόν και άναδιανοργανωτικόν του έργο, πού έκφράσμεν θαυμάσιον την εύγνωμοσύνην μας και ζητούμεν από όλους τούς άναγνωρίζοντας τούς κόπους του, και ίδια την Κυβέρνησιν, την έπαισαν άνταμοιβήν των προπαθείων του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΕΝΕΓΑΚΗΣ
(φαλαγγίτης)

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ο Η. περιφερειακή Διοικήσις Ε. Ο. Ν. Νομού Λαρίσσης λαβούσα υπ όψιν πρότασιν της ύποδιοικήσεως Βελεστινίου προέβη είς την όνομασίαν των κατατρωφών άξιωματικών σύμφωνα πρός τό άρθρον 37 του προσωρινού οργανισμού.

Γιαννακόπουλον Α. Λοχίτην, Παπαγεωργίου Παναγ. Λοχίτην, Σαββανάνην Β. Λοχίτην, Νάστον Ζήσιν Λοχίτην, Ρήγαν Τριανταφ. Λοχίτην, Σήμον Δημ. Λοχίτην, Εύζην γελόπουλον Θ. Λοχίτην, Γιαννακόπουλον Β. Λοχίτην.

Απαντες οι άνωτέρω έτέθησαν είς την διάθεσιν της ύποδιοικήσεως Βελεστινίου, ίνα τοποθετηθώσιν είς τας πρόβλεπόμενας όργανικάς θέσεις.

Επίσης δι' έτέρας διαταγής άνωμαθήσαν και έτοποθετήθησαν είς τόν σχηματισμόν θηλέων Τυρνάβου α) Αμαλία Κατσηκώστα, Τετάρχη, Καλλιότη Τότσιν, Στέλλα Κίτσου, Είρηνη και Δημήτρης Κεραμίδας, άσασα λοχίτρι αι. Επίσης όνομαθήσαν ή είς Αίτσα Κουτζαμάκη τετάρχη και ή είς Στέλλα Τσαυλή λοχίτρια. Έκ τούτων ή πρώτη όρίστη λοχίτρια του Σχηματισμού θηλέων Βόλου και ή έτέρα έπικεφαλής του Σχηματισμού Έλασσάνος. Είς τόν τελευταίον τούτον θά τοποθετηθώσιν έντός των ήμερών και ή Διε Νίκια, ίνα από κοινού μετά της δίδοις Τσαυρή άναλάβουν την όργάνωσιν του Σχηματισμού θηλέων Έπαρχίας Έλασσάνος.

Δι' άλλης διαταγής άνωμαθήσαν και έτέθησαν είς την διάθεσιν της ύποδιοικήσεως Έλασσάνος οι Ίωάν. Δανταούλης τετάρχη, Θεόδ. Βουρονίκας, Παλαιάθαντας Κοσιός, Γιούντας Δημ., Κουσίος Χαρ., Δημητρίου Δημ., λοχίται. Απαντες οι άνωτέρω έτοποθετήθησαν είς τόν σχηματισμόν άρρέων πόλεως Έλασσάνος. Επίσης άνωμαθήσαν οι Θεμελής Άνδρέας, Γαλάτος Ίωάννης

και Νικολάου Ίωάν. λοχίται και έτοποθετήθησαν είς τό Τάγμα Τσαριτσάνης, του όποιου έπικεφαλής έτέθη ό πρώτος.

Είς τό Τάγμα Καλλιθέας έτοποθετήθη ό Παναγιώτοπουλος Άθαν. όνομαθείς λοχίτης και είς τό Τάγμα Καλλιθέας οι Γκωνάς Θεόδωρος και Μυλωνάς Βασίλειος όνομαθέντες λοχίται. Ούτω με τας όνομασίας των άνωτέρω συμπληρούται κατά τό μέγιστον μέρος ή όργάνωσις των στελεχών των έπαρχιακών σχηματισμών, όστινες πλέον θά κινούνται περισσότερον δραστήριος.

Έκ παραλήλου με την λειτουργίαν των Σχολών ύπαξιωματικών θά καταστή εύχερης ή έντός θραχέος διασπίματος διάρθρωσις των κατατρωφών στελεχών διά την εύρυθμιν λειτουργίαν του όλου μηχανισμού της διοικήσεως των Μονάδων του Νομού.

ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΣΤΑ ΚΟΥΦΑΛΙΑ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΗΣ ΕΟΝ.

Ανταπόκρισις άπ' την Νέα Χαλκίδα.

Κίνησις μεγάλη τή πρωί της 29ης Μαΐου. Η μισή σχεδόν Κομόπολις μετέβη στά Κουφάλια, γιά να παρακολουθήση την Έθνικήν Σχολικήν Έορτήν και τας Γυμνασιακάς έπιδείξεις της Μαθητικής Έκθεσης των κάτωθι σχολείων, της Έκπαιδευτικής περιφέρειας Γιαννιτσών: Α' και Β' Κουφάλων, Νέας Χαλκιδέας, Μικρού Μοναστηρίου, Έλεούσης, Παρθενίου, Βαλτοχωρίου, Πέλλης Νέας Πέλλης, Ραχώνας, Λειβαδίτης, Αθούρων, Μεσσηνίου, Αρχοντικού, και Άγριοσυκίας.

Τό Γυμναστήριον είχε στολισθή καταλλήλως με τά Έθνικά Χρώματα. Άφίς δέ με τας εικόνας της Α. Μ. του Βασιλέως και του Έθνικού Κυβερνήτου έτέθη είς την δημόσιαν όδον κατά μήκος της όποιας παρετάχθησαν οι Μαθηταί και Μαθητρίαι των άνωτέρω σχολείων με τας Σημαίας των και τά Τμήματα της ΕΟΝ άνω στολής, με λευκόν περιθράγιον. Αι όμάδες Νεανίδων με τας τοπικάς ένδυμασίας και ή Μουσική του Παπαφειού Θεσσαλονίκης έπίτηδες μεταφερθείσα είς τά Κουφάλια και πλήθος χωρικών.

Τήν 11 π.μ. άφίχθη έκ Θεσσαλονίκης και ό Γενικός Γραμματέας της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας κ. Καραβδόωρος μετά της Μνηστής του, έπηκολούθησε συγκέντρωσις των μαθητών και των τμημάτων της ΕΟΝ είς τό Ήρώδειον.

Τήν 11 π.μ. άφίχθη έκ Θεσσαλονίκης και ό Γενικός Γραμματέας της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας κ. Καραβδόωρος μετά της Μνηστής του, έπηκολούθησε συγκέντρωσις των μαθητών και των τμημάτων της ΕΟΝ είς τό Ήρώδειον.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ Κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΣΠΑΡΤΗΝ

Λεβεντόκορμι φουσανελλοφόροι της ΕΟΝ Γεωργιτίου υποδέχονται ένθουςιαδώς τόν Πρώτον Φαλαγγίτην κ. Ίω. Μεταξά άν κατά την τελευταίαν περιόδιν του είς Σπάρτην.

αν ένθα Έγινε Προσκήλιθριον Νεκρών έκφώνησις όνομάτων πούτων και σιγή ένός λεπτού είς ένδειξιν εύλαθείας.

Ο Διευθυντής του Α' Σχολείου Κουφάλων έξεφώνησε από χειρογράφου έπιμνημόσυνον λόγον και άμέσως Έγινε ή κατάθεσις στεφάνων, κατατεθέντων υπό της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, της Διοικήσεως Χωροφυλακής Γιαννιτσών, του Δήμου Γιαννιτσών της ΕΟΝ Νέας Χαλκιδέας και των Κοινοτήτων.

Κατόπιν πρός τών επισήμων και ένώντων πλήθος κόσμου Έγινε παρέλασις των Μαθητών και Μαθητριών μετά τας Σημαίας των, των όμάδων Νεανίδων, και τέλος των τμημάτων της ΕΟΝ. Απαντες καταρρυθνίσθησαν είς τό Σχολείον και έκεί από του έξώστου όμήλους δι' έμπνευσμένον ώραιού λόγου πρός τούς χωρικούς και την Νεολαίαν, ή Καραβδόωρος έκθέσας τό έργον της Κυβερνήσεως και συστήσας είς την Νεολαίαν να άσκηθώσιν κατά τό σώμα και να όπλισθώσιν με τας όρετάς της αιώνας Έλληνικής φυλής.

Τό άπόγευμα Έγιναν τριήμερη έκπείσεις της μαθητικής νεολαίας σπερθείσας υπό πλήρους έπιτυχίας. Έγχορεύθησαν άπ' τας όμάδας των Νεανίδων διάφοροι χοροί, οι όποιοι ήρχισαν με την έπαυση της Σημαίας έν τώ Γυμναστήριω και έληξαν με τόν Έθνικόν ύμνον και ύποστολήν της Σημαίας.

Καθ' όλην την διάρκειαν της έπιδείξεως μέλη της ΕΟΝ έτήρουν την τάξιν, τιμητική δέ φρουρά έκ 2 φαλαγγιτών έφρουρεί την Σημαίαν είς στάσιον προσοχής, ένολοσσόμενη άνά 20 λεπτά.

Έθαυμάσθησαν αι έπιδείξεις των μαθητών και μαθητριών των Σχολείων: Νέας Χαλκιδέας, Έλεούσης, Παρθενίου, Βαλτοχωρίου, Μικρού Μοναστηρίου, υπό τόν Γυμναστήν κ. Καραβδόωρον. Έξετελέσθησαν δυσκολότατα άσκήσεις με πλήρη έπιτυχίαν προκαλέσασαι τόν θαυμασμόν των χωρικών.

Τό έσπερας έδόθη είς την αίθουσαν του Σχολείου υπό των μαθητών Άγριοσυκίας τό έργον «Νά ζή τό Μεσολόγγι».

Μετά ταύτα υπό φαλαγγιστών Πύργου και Αμαλιάδος έχορεύθησαν υπό τούς ήχους της φιλαρμονικής είς την κεντρικήν πλατείαν ένώντιον χιλιάδων λαού Έθνικοί χοροί. Τό τέλος της εορτής έδωκε ή μεγαλειώδης παρέλασις όλων των τμημάτων πρός τού κ. Γενικό Έπόπτην και των λοιπών επισήμων.

Είς την έθνικην εορτήν της Ε. Ο.Ν. Αμαλιάδος παρέστησαν οι άξιωματικοί της ΕΟΝ Ήλειας κ. Κ. Τσαπαλίρας Διοικητής ΕΟΝ Πύργου, Σωτηρόπουλος και Ράλλης τετράρχαι, Παπανικολάου και Καζάκης λοχίται, Παλαιολόγου και Σπυρόπουλος όμαδάρχαι. Κότορας Διοικητής ΕΟΝ, Αμαλιάδος, Τραχανάς, Κανελής και Καμινέρης Τετράρχαι, Ρηγόπουλος, Κοροτζίς, Στεργίου, Σαββαλάνος και Παπαζαφειρόπουλος Χάβαρα. Η προένηθείσα είς τόν λαόν έντόπισις έκ της εορτής Πύργου υπήρξεν άρίστη.

(Γραφείον Αίτου).

Η ΕΟΝ ΗΛΕΙΑΣ

Τό άπόγευμα της παρελθούσης Κυριακής ό Νομάρχης Ήλειας κ. Σπ. Διαμαντόπουλος ως Γενικός Έπίτοπης της ΕΟΝ συνεχίζον τάς προσπάθειάς του διά την άρτιωτέραν όργάνωσιν της Έθνικής Νεολαίας κατήλθεν είς Αμαλιάδα, όπου παρεστάθη είς τά έγκαίνια της λέσχης και προέβη είς την όρκωμοσίαν των εκεί σχηματισμών, παραδίδοντας είς τά τμήματα την Σημαίαν της όργάνωσεως. Είς Αμαλιάδα χάριν της ώραιάς ταύτης εορτής μετέβησαν ό Δήμαρχος Πύργου κ. Βακαλόπουλος και αι άρχαι της πόλεως.

Είς την εορτήν ταύτην της Ε. Ο.Ν. Αμαλιάδος μετέβησαν και τά τμήματα Πύργου, Σαββαλάνου, Χάδαρι, Γαστούνης, Βαρθολομιού και Λεχανίων. Τά τμήματα Πύργου κατήλθον είς Αμαλιάδα ουδευόμμενα υπό της Φιλαρμονικής της Πύργου. Άμφι τή άφίξει των κατέβησαν δάφνινον στέφανον είς τόν Ήρώδαν των πούτων. Τήν όλην συγκέντρωσιν έν Αμαλιάδι άπετέλουν 1500 φαλαγγίται, φαλαγγίτισσαι, σκαπανείς και σκαπανίσσαι.

Μετά τά έγκαίνια της λέσχης όμήλυσαν ό Δήμαρχος Αμαλιάδος κ. Καπατοώρος και ό καθήγητής κ. Πολυζώης. Ακολούθησε άπό δ. κ. Διαμαντόπουλος ένθρηνησεν έπιθεώρησιν των παρεταγμένων σχηματισμών, προέβη είς την όρκωμοσίαν των Νέων της ΕΟΝ Αμαλιάδος. Τήν ιεράν σκηνην της όρκωμοσίας παρακολούθησαν έν νεκρική σιγή χιλιάδες λαού.

Έν συνεχεί ά κ. Διαμαντόπουλος, παραβίθων την Σημαίαν της ΕΟΝ είς τόν Σημαιοφόρον Άμαλιάδος έν προσηγή συγκινήσει είπε τά έξης:

Φαλαγγίται και Σκαπανέες, φαλαγγίτισσαι και σκαπανίσσαι, ως έκπαόσμενος του Νέου Κράτους έν τώ Νομό και ως Γενικός Έπίτοπης της ΕΟΝ σας παραβίθω σήμερον την σημαίαν σας, κατεχόμενος υπό μεγάλην συνήθειαν διά την Ιστορίαν δι' όλους μας ταύτην στιγμήν.

Από σήμερον και είς τό διηνεκές συνάπτεται μεταξύ μας, έμυ μέν ως εκπροσώπου και φορέως τών ιδεών του Έθνικού Κράτους, όμω δέ ως τμήματος της Έθνικής Νεολαίας πού έχει ως σύμβολον της «Εμπρός γιά μία Έλλάδα Νέα», ένας ιερός και ακατάλυτος δεσμός, πού δημιουργεί θάβει είς δι' όλους και όλες σας όμορρε ώσεις έναντι του Κράτους και της Πατρίδας.

Μετ' ταύτα υπό φαλαγγιστών Πύργου και Αμαλιάδος έχορεύθησαν υπό τούς ήχους της φιλαρμονικής είς την κεντρικήν πλατείαν ένώντιον χιλιάδων λαού Έθνικοί χοροί. Τό τέλος της εορτής έδωκε ή μεγαλειώδης παρέλασις όλων των τμημάτων πρός τού κ. Γενικό Έπόπτην και των λοιπών επισήμων.

Είς την έθνικην εορτήν της Ε. Ο.Ν. Αμαλιάδος παρέστησαν οι άξιωματικοί της ΕΟΝ Ήλειας κ. Κ. Τσαπαλίρας Διοικητής ΕΟΝ Πύργου, Σωτηρόπουλος και Ράλλης τετράρχαι, Παπανικολάου και Καζάκης λοχίται, Παλαιολόγου και Σπυρόπουλος όμαδάρχαι. Κότορας Διοικητής ΕΟΝ, Αμαλιάδος, Τραχανάς, Κανελής και Καμινέρης Τετράρχαι, Ρηγόπουλος, Κοροτζίς, Στεργίου, Σαββαλάνος και Παπαζαφειρόπουλος Χάβαρα. Η προένηθείσα είς τόν λαόν έντόπισις έκ της εορτής Πύργου υπήρξεν άρίστη.

(Γραφείον Αίτου).

Έλληνικής Πατρίδος έφ' όσον άπεδέχθητε και σήμερον έπίσημως τάσασθε έπίσημος υπό την σημερινήν της εθνικής επανάστασεως της 4ης Αυγούστου, την όποιαν άνεπέταστα ό Μεγάλος Έλληνας και Άρχηγός μας Ίωάννης Μεταξάς.

Τήν σημαίαν αυτήν κρατάτε πάντοτε τιμημένα και ύψηλά. Μη λησμονήτε ποτέ ότι είνε τό σύμβολόν τώ Έθνικόν μας όνειρον και ιδανικόν.

Αναλογισθήτε ή μεγαλειώδη Ιστορίαν της και τούς ποταμούς τών αιμάτων, πού έχύθησαν από χιλιάδας ήρώων, διά να μη έκπέση από τό βάθος είς τό όποιον τάς έστησαν οι ένδοξοι πρόγονοί μας και διά να έξασφαλίστη την έλευσίαν είς όλα τά τέκνα της Έλλάδος μας.

Τήν έλευσίαν αυτήν, ή όποια διά τούτων θυσιών έξησφαλισθή από τούς έξωτερικούς έχθρούς μας και την όποιαν όλιγον κατέβησαν δάφνινον στέφανον είς τόν Ήρώδαν των πούτων. Τήν όλην συγκέντρωσιν έν Αμαλιάδι άπετέλουν 1500 φαλαγγίται, φαλαγγίτισσαι, σκαπανείς και σκαπανίσσαι.

Μετά τά έγκαίνια της λέσχης όμήλυσαν ό Δήμαρχος Αμαλιάδος κ. Καπατοώρος και ό καθήγητής κ. Πολυζώης. Ακολούθησε άπό δ. κ. Διαμαντόπουλος ένθρηνησεν έπιθεώρησιν των παρεταγμένων σχηματισμών, προέβη είς την όρκωμοσίαν των Νέων της ΕΟΝ Αμαλιάδος. Τήν ιεράν σκηνην της όρκωμοσίας παρακολούθησαν έν νεκρική σιγή χιλιάδες λαού.

Έν συνεχεί ά κ. Διαμαντόπουλος, παραβίθων την Σημαίαν της ΕΟΝ είς τόν Σημαιοφόρον Άμαλιάδος έν προσηγή συγκινήσει είπε τά έξης:

Φαλαγγίται και Σκαπανέες, φαλαγγίτισσαι και σκαπανίσσαι, ως έκπαόσμενος του Νέου Κράτους έν τώ Νομό και ως Γενικός Έπίτοπης της ΕΟΝ σας παραβίθω σήμερον την σημαίαν σας, κατεχόμενος υπό μεγάλην συνήθειαν διά την Ιστορίαν δι' όλους μας ταύτην στιγμήν.

Από σήμερον και είς τό διηνεκές συνάπτεται μεταξύ μας, έμυ μέν ως εκπροσώπου και φορέως τών ιδεών του Έθνικού Κράτους, όμω δέ ως τμήματος της Έθνικής Νεολαίας πού έχει ως σύμβολον της «Εμπρός γιά μία Έλλάδα Νέα», ένας ιερός και ακατάλυτος δεσμός, πού δημιουργεί θάβει είς δι' όλους και όλες σας όμορρε ώσεις έναντι του Κράτους και της Πατρίδας.

Μετ' ταύτα υπό φαλαγγιστών Πύργου και Αμαλιάδος έχορεύθησαν υπό τούς ήχους της φιλαρμονικής είς την κεντρικήν πλατείαν ένώντιον χιλιάδων λαού Έθνικοί χοροί. Τό τέλος της εορτής έδωκε ή μεγαλειώδης παρέλασις όλων των τμημάτων πρός τού κ. Γενικό Έπόπτην και των λοιπών επισήμων.

(Γραφείον Αίτου).

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΟΥΡΟΙ

(Συνείχεια έκ της 9ης Σελίδος)

μα συμβολικών άναγλωφών, έννα κόσμημα άγνώστον στήν Άνατολή.

Τώρα πιά και ή κεραμική τέχνη αλλάζει άπότομα άπ' όπου φαίνεται καθαρά ή άλλαγή της περιόδου. Τά άγγεία της Κρητικής περιόδου έμπνευσμένα από φυτά και ζώα της θάλασσας, όπου ξεσπάει όλη ή φαντασία του Άγαιού, φύγαν πιά γιά πάντα. Έμπικρατούν τώρα συνθέσεις άσπληρες γραμμικής τού γεωμετρικού ρυθμού. Πρόκειται περί τού ότι τό φυσικό στοιχείο μετεβλήθη τώρα σέ γεωμετρία. Και πολλά ζώα, πού είναν σχεδιασμένα σέ τούτα τά άγγεία, είναν τοποθετημένα με γεωμετρική τάξη. Αυτά τά ζώα είναν κατοικίδια και συχνά βλέπουμε σκηνές έπιτάφειας, γιάτι μέσα στις κλπές αυτές δάζαν τά δούτα των πεθαμένων. Οι ήρωες πολεμισταί, πού διαλιζόνταν στήν Κρητική τέχνη, είναν γεματοί ζώη. Βλέπουμε συχνά-συχνά και άσπληρες παραστάσεις και κατορθώματα των πολεμιστών.

Η μεγάλη μεταμόρφωση της Έλληνικής γλυπτικής, ή όποια σέ δύο και ήμισυ αιώνας συνετελέσθηκε, άφελεται από τεχνικής πλευράς και είς την όλην τού μαρμάρου, πολλά νησιά τό Άρχιπελάγους, και ίδίως ή Πάρος, έχουν άφθονα μάρμαρα. Η Άττική επίσης έχει πολλά μάρμαρα γέννησις και ή Βορεινή Έλλάδα και είς τας άκτάς της Μικρασίας. Τό μάρμαρον είναν πιά άπασλό από τόν γρανίτην και πιά μάλλον από τόν άλάστρον και είναν πολύ κατάλληλον στήν άπόδοσι των λεπτομερειών και των κινήσεων. Η έπιθυμία να δοθή στή έλληνική άγαλία μία κίνησις, όλος διόλου έλευθερίας και φυσική, πού να φεύγη από τό συνηθισμένο ρυθμό, έξεβλήθη στήν Έλληνική τέχνη από τό 600 π. Χ. στό άγαλμα της Ήρας, πού θρέθηκε στή Σάμο. Στέκεται στυλομένη σάν κολώνα με μία πρωτοφανή κίνησι. Στά 550 π. Χ. στή Χίο ό γλύπτης Άγεργιος άνεκάλυψε ένα νέο τύπο Νίκης, πού κάνει μία κίνησις γοργή και άποτελεί αυτό ένα από τούς πρώτους τομμήρους νεωτερισμού της Έλληνικής τέχνης. Ο γνωστός Διοσκώδορος άποτελεί άκόμη μία πύλη πολυμής προσπάθειας στήν άπόδοσι φυσικής κινήσεως. Η διακόσμηση τού ιουού τού Απόλλωνος των Δελφών άρχίζει ήδη να δίδη τά πρώτα συμπτώματα της κινήσεως. Άλλά ή συμβολική έκφρασις τού γυμνού ποσώνος και τής ένδυμασίας δέν φεύγει άκόμα. Στο ναό της Άρσας της Αιγίνης έστέρη από τά γεγονότα της μάχης της Σαλαμίνος οι μορφές άρχίζουν να άποδίδουν με άκόμη πιά έλευθερία την κίνησι αυτή. Δεκαπέντε χρόνια όστερα, στα 400 π. Χ. τό έλληνικό άγαλμα σήλασε άπότομα έκφραση. Αυτό τό βλέπουμε στήν τού Όλυμπίου. Η έκφρασις τού ποσώνου, και ή στάσις των κορμών έκδηλώνουν μία γαλήνια άσσητήρησι. Η έκφρασις τού άγάλματος μεταμορφώθηκε τελείως και δέν είνε πιά ήδονιστική αλλά ιδανική. Είνε ή έποχή, πού συντελέσθηκε ή έννοική ένότητα των έλληνικών φυλών και καθιερώθηκαν οι Όλυμπιάδες ως τεκμήριον της ένότητος αυτής. Τί συμβολίζουν τά άετώματα αυτά, θά προσπαθήσουμε να τού πούμε άπλά στό άλλο κεφάλαιο.

Τήν 12ην Ιουνίου είς τό θέατρον Έλλάδος έγένετο ή εορτή της Ιονίου Σχολής Θηλέων. Τό πρόγραμμα αυτής άπ' άρχής μέχρι τέλους άπέπνεε πατριωτισμόν και άσκησιν ψυχών και σωματών είς την άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Είς την άρχήν έπαύθη τό δράμα «Η δασκάλα του χωριού», τό όποιον έδίδεκε την δύναμιν της έργασίας μιας Έλληνίδος διά τήν άρμονίαν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΘΗΛΕΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΟΥΡΟΙ

(Συνείχεια έκ της 9ης Σελίδος)

μα συμβολικών άναγλωφών, έννα κόσμημα άγνώστον στήν Άνατολή.

Τώρα πιά και ή κεραμική τέχνη αλλάζει άπότομα άπ' όπου φαίνεται καθαρά ή άλλαγή της περιόδου. Τά άγγεία της Κρητικής περιόδου έμπνευσμένα από φυτά και ζώα της θάλασσας, όπου ξεσπάει όλη ή φαντασία του Άγαιού, φύγαν πιά γιά πάντα. Έμπικρατούν τώρα συνθέσεις άσπληρες γραμμικής τού γεωμετρικού ρυθμού. Πρόκειται περί τού ότι τό φυσικό στοιχείο μετεβλήθη τώρα σέ γεωμετρία. Και πολλά ζώα, πού είναν σχεδιασμένα σέ τούτα τά άγγεία, είναν τοποθετημένα με γεωμετρική τάξη. Αυτά τά ζώα είναν κατοικίδια και συχνά βλέπουμε σκηνές έπιτάφειας, γιάτι μέσα στις κλπές αυτές δάζαν τά δούτα των πεθαμένων. Οι ήρωες πολεμισταί, πού διαλιζόνταν στήν Κρητική τέχνη, είναν γεματοί ζώη. Βλέπουμε συχνά-συχνά και άσπληρες παραστάσεις και κατορθώματα των πολεμιστών.

Η μεγάλη μεταμόρφωση της Έλληνικής γλυπτικής, ή όποια σέ δύο και ήμισυ αιώνας συνετελέσθηκε, άφελεται από τεχνικής πλευράς και είς την όλην τού μαρμάρου, πολλά νησιά τό Άρχιπελάγους, και ίδίως ή Πάρος, έχουν άφθονα μάρμαρα. Η Άττική επίσης έχει πολλά μάρμαρα γέννησις και ή Βορεινή Έλλάδα και είς τας άκτάς της Μικρασίας. Τό μάρμαρον είναν πιά άπασλό από τόν γρανίτην και πιά μάλλον από τόν άλάστρον και είναν πολύ κατάλληλον στήν άπόδοσι των λεπτομερειών και των κινήσεων. Η έπιθυμία να δοθή στή έλληνική άγαλία μία κίνησις, όλος διόλου έλευθερίας και φυσική, πού να φεύγη από τό συνηθισμένο ρυθμό, έξεβλήθη στήν Έλληνική τέχνη από τό 600 π. Χ. στό άγαλμα της Ήρας, πού θρέθηκε στή Σάμο. Στέκεται στυλομένη σάν κολώνα με μία πρωτοφανή κίνησι. Στά 550 π. Χ. στή Χίο ό γλύπτης Άγεργιος άνεκάλυψε ένα νέο τύπο Νίκης, πού κάνει μία κίνησις γοργή και άποτελεί αυτό ένα από τούς πρώτους τομμήρους νεωτερισμού της Έλληνικής τέχνης. Ο γνωστός Διοσκώδορος άποτελεί άκόμη μία πύλη πολυμής προσπάθειας στήν άπόδοσι φυσικής κινήσεως. Η διακόσμηση τού ιουού τού Απόλλωνος των Δελφών άρχίζει ήδη να δίδη τά πρώτα συμπτώματα της κινήσεως. Άλλά ή συμβολική έκφρασις τού γυμνού ποσώνος και τής ένδυμασίας δέν φεύγει άκόμα. Στο ναό της Άρσας της Αιγίνης έστέρη από τά γεγονότα της μάχης της Σαλαμίνος οι μορφές άρχίζουν να άποδίδουν με άκόμη πιά έλευθερία την κίνησι αυτή. Δεκαπέντε χρόνια όστερα, στα 400 π. Χ. τό έλληνικό άγαλμα σήλασε άπότομα έκφραση. Αυτό τό βλέπουμε στήν τού Όλυμπίου. Η έκφρασις τού ποσώνου, και ή στάσις των κορμών έκδηλώνουν μία γαλήνια άσσητήρησι. Η έκφρασις τού άγάλματος μεταμορφώθηκε τελείως και δέν είνε πιά ήδονιστική αλλά ιδανική. Είνε ή έποχή, πού συντελέσθηκε ή έννοική ένότητα των έλληνικών φυλών και καθιερώθηκαν οι Όλυμπιάδες ως τεκμήριον της ένότητος αυτής. Τί συμβολίζουν τά άετώματα αυτά, θά προσπαθήσουμε να τού πούμε άπλά στό άλλο κεφάλαιο.

Τήν 12ην Ιουνίου είς τό θέατρον Έλλάδος έγένετο ή εορτή της Ιονίου Σχολής Θηλέων. Τό πρόγραμμα αυτής άπ' άρχής μέχρι τέλους άπέπνεε πατριωτισμόν και άσκησιν ψυχών και σωματών εί

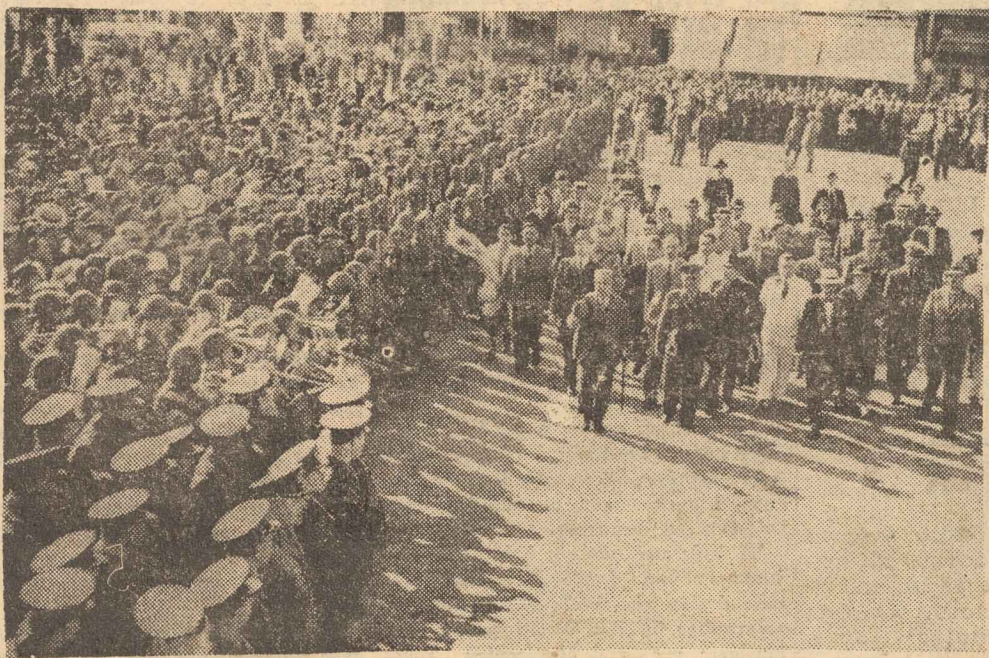
Φωτογραφικὸν ρεπορτάζ Νεολαίας (Ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. Μεταξᾶ)

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη ὑποδοχὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς Ἀγρίνιον. Ἀριστερά: Ἡ γραφικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ παρέλασις τῶν ἐρίπων ἀγροτῶν τῆς περιφερείας Ἀγρινίου πρὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Δεξιὰ: Ἡ μεγαλοπρεπὴς ἀψὶς τοῦ Ἀγρινίου μετὰ τὰς δεκαπέντε μικροῦλες ποῦ ἔρραινόν μετὰ δάφνες τὸ πέ-
ρασμα τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἀριστερά: Ἡ ἐνθουσιώδης παρέλασις πρὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ Μεσολόγγι. Δεξιὰ: Ἡ θριαμβευτικὴ διαδρομὴ τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τὴν πλατεῖαν Ἀγρινίου

Αἱ μαθήτριά τῶν Πατρῶν καὶ οἱ φαλαγγίται ὑποδεχόνται ἐνθουσιωδῶς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρῶτον φαλαγγίτην τῆς χώρας κ. Γ. Μεταξᾶν

